

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχὴν.

ΦΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.— Συνδρομὴ προπληρωτέα στὴν Ἑλλάδα 12 δρ. ἀπὸ 5ξω τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἑβδομάδας, ἀπὸ 7—8 ἡμέρας ἀνάδης φύλλα. Γιὰ κάμμιὰ καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γ'ωστοποιήσεις. Κάμμιὰ καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλνουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Διάψευσις κάμμιὰ δὲν γίνεται, καὶ ἄποσι θέλουσι νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν σ'ἄλλαις ἐφημερίδαις. Γράψε ξεγράψε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρωσι πῶς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάζονται.

Ἀθήναι, 25 Δεκεμβρίου 1884

Ἄρθ. 140+138+43

Συμπολιτεῖς.

Ἀπὸ δὴ καὶ ἐνάμισι χρόνον δὲν τὸν ἔγραφα ἐγὼ τὸν «Παλλάνθρωπον», τώρα πάλι ἀπὸ τὴν πρωτοχρονιὰ τὸν ἀναλαμβάνω.

Καὶ θὰ ἔχη πάλι τὸ φύλλον ἐπάνω συντάχτης—**ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ.**

Τίποτα παραπάνω

Πρώτη

ὑποφυλλίδα ποῦ θὰ σᾶς τὴν βάνω θὰ ἦναι ὁ «Πονόδοντος» μὲ πολλὰς ζευγραφίαις, στῆς ὁποίαις καὶ χωρὶς νὰ γράψωμε πολλὰ λόγια μπορεῖ τινὰς νὰ τῆς βλέπη μόνο καὶ νὰ γελά.

Ἄπαντα

ἀπαξάπαντα τὰ ἀτομικὰ παύουσιν καὶ εἶναι παυμένα, θὰ τυπώνονται μόνο ἐκεῖνα ποῦ ἐνδιαφέρουν ὅλον τὸν κόσμον τὸν ρωμαϊκόν, γιὰτὶ καθὼς πᾶμε κοντεύομε νὰ καταστήσωμε κάρρο τῆς ἀστυνομίας, κανένα δὲ γράμμα τῆς ἐπιστολῆς δὲν θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἂν δὲν ἔρχεται ὁ ἴδιος ἐνδιαφερόμενος νὰ ὑπογράψῃ ἐνώπιόν μας, ἀλλὰ **Εἰσαγγελέα.**

Κουβέντες στὸ δρόμον δὲν εἶναι δεχτές.

Σὴν

Ἄβριο ἐγεννήθηκε ὁ Χριστός.

Γι' αὐτὸ ὅσους τοὺς λέν Χρήστιδες ἐορτάζουν, καὶ κοντὰ σ' αὐτοὺς καὶ ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ ποῦ δὲν τοὺς λέν Χρήστιδες.

Πρὶν ἔρθῃ ὁ Χριστός δὲν ὑπαρχαν Χριστιανοὶ καὶ οὔτε αὐτοὶ οἱ Φραγκοσυριανοί.

Οἱ ὀβραῖοι τότε ἦταν οἱ καλλίτεροι ἄνθρωποι, γιὰτὶ ἂν δὲν ἦταν καλοὶ δὲν θάβγαίνε καὶ ἀπ' αὐτοὺς ὁ Χριστός, οἱ δὲ Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι ποῦ τὸν σταύρωσαν ἦταν ἄλλη γενεὰ, τῶν πόσα πέρνιδων.

Ἐξῆς φτωχὸς γιὰ νὰ δείξῃ στὸν κόσμον πῶς πρέπει νὰ ζοῦμε μὲ οἰκονομία, τὴν ὁποία θέλει νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ ὁ Τρικούπης σὰς φορτόνοντάς μας χρέη.

Γιὰ νὰ δείξῃ ὅτι πρέπει νὰ εὐεργετᾶμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο εἶπε πῶς ὁποῖος εἶχε δυὸ πουκάμισα νὰ δίῃ τὸ ἕνα σὲ κείνον ποῦ δὲν ἔχει, τὸ ὁποῖον μᾶς κάνουν καὶ οἱ λωποδύτες τώρα ξαλαφρόνοντάς μας ἀπὸ κάθε περιττὸ βέρες.

Ὅταν ἐβαρτίστη στὸν Ἰορδάνην δὲν εἶχε πεντάρη νὰ δώσῃ ὁ Πρόδρομος στοὺς παρευρεθέντας γιὰ μαρτυριὰτικα, τὸ ὁποῖον γίνεται καὶ τώρα, γιὰτὶ οἱ παπάδες μποροῦν νὰ μᾶς ἀφήσουν καὶ ἀκινώνιστους καὶ ἀβάφτιστους ἂν δὲν βουίξῃ τὸ τάλλαρον ἢ τὸ φραγκάκι, διότι ἐγέναν καὶ αὐτοὶ πόσα πέρνιδες.

Τὸ πρῶτον θαῦμά του ἦταν νὰ μεταβάλῃ τὸ νερὸ εἰς κρασί, καὶ ὃ τοῦ θαύματος, τώρα οἱ ταβερναρέοι μας μεταβάλλουν τὸ κρασί εἰς νερό.

Μιά φορὰ εὗγανε τὰ δαιμόνια ἀπὸ ἕνα δαιμονισμένο καὶ τᾶβανε στὰ γουρούνια καὶ πῆγαν καὶ ἔπεσαν στὴ θάλασσα καὶ αὐτὴ τὴ δουλειὰ καταγίνεται νὰ κάνῃ καὶ ὁ Τρικούπης, βγάζοντας τὰ δαιμόνια τοῦ ἀπὸ πάνω του καὶ φορτόνοντάς τα σὲ μᾶς μὲ τοὺς φόρους καὶ τὰ δάνεια, εἰς τρόπον ὥστε νὰ πᾶμε ὅλοι σὰν δαιμονισμένα γουρούνια νὰ πέσωμε μέσσα στῆς στέρες τοῦ Δαμασκηνοῦ τώρα ποῦ δὲν ἔχουν νερὸ καὶ νὰ ξεροπνιγοῦμε.

Ἀφήσετε εἶπε, τὰ παιδιὰ νὰ ἔρθουν πρὸς ἐμένα καὶ γι' αὐτὸ τώρα ἐμεῖς τὰ κινηγοῦμε τὰ παιδιὰ.

Ἐνῆστεψε σαράντα ἡμέραις προσευχόμενος τότε ποῦ ἤθελε νὰ τὸν πιάσουν, καὶ γι' αὐτὸ καὶ μεῖς νηστεύομε ἕνα σαρὸ σαρκωσταῖς ποῦ φτάνουν ὡς τοῦ μισοῦ χρόνου τῆς μέρις χωρὶς νὰ νηστεύομε κάμμιὰ.

Τὸ ἀγαπάτε ἀλλήλους, μετατρέπηκε εἰς τὸ ποῖος νὰ βγάῃ τὸ μάτι τοῦ ἄλλουνοῦ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Χριστοῦ ἦγουν οἱ ἀπόστολοι του ποῦ ἰσοδυναμοῦν ἰσα μὲ τοὺς παπάδες μας ἐθυσίαζαν τὸν ἑαυτὸ τους διαδίδοντας τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον τώρα τὸ ἔχομε

στά δικαστήρια για να πέρνωμε ψεύτικους δρκους, οι δε παπάδες έγιναν άλλοι βελζεβούλιδες.

Ο Χριστός είχε μιὰ μαγκούρα τσοπάνικη όταν έδοιο πορούσε και γι' αυτό τώρα οι δεσποτάδες μας έχουν χρυσάις και με διαμάντια πατζοίτσαις.

Εκείνος είπε, ότι ήθελε για να κάνει τον κόσμο μιὰ μάντρα με ένα ποιμένα, και μεις τώρα διαιρεθήκαμε σε τόσαις φυλάκς που περισσότεροι είναι οι τσοπάνιδες παρά τὰ πρόβατα.

Εκείνος ήταν έκοψε τ' αὐτὶ ὁ Πέτρος τοῦ χωροφύλακα πού συνέληψαν τὸν Χριστὸ ἐπῆρε καὶ τοῦ τὸ κόλλησε καὶ χωρὶς σάλιο καὶ εἶπε μάχαιραν ἔδωσεσ μάχαιραν θὰ λάβης, καὶ γι' αὐτὸ καὶ μεις ἀλληλοσκοτονώμαστε τώρα.

Όπου τὸν προσκαλοῦσαν ἐπήγαινε καὶ ἔκανε τὰ θαύματά του τῆς δώρεας καὶ γι' αὐτὸ τώρα οἱ παπάδες μας δὲν ἐρχονται οὔτε νὰ μᾶς μεταλάβουν χωρὶς λεπτά.

Ἐπειδὴ ἐσυγχώρησε ἐκεῖνος τῆ Μαγδαλινῆ πού ἔπρεπε μετνοῦσά στα ποδάρια του, γι' αὐτὸ καὶ μεις ἀρίνομε τῆς Μαγδαλιναις ἐλευθέρως νὰ μεταβῶμε ὅλη τὴν πολιτεία σ' ἕνα μεγάλο Μάγδαλινοστάτιο, καὶ χωρὶς νὰ ἀφρώνται ἐκείνων ἢ ἀμαρτῖαις λὲς πὸς ἐπλάσθησαν διὰ τὰς ἀμαρτῖας μας.

Εκείνος ἐκαθάλισε ἀπάνω στὸ γαῖδουράκι καὶ μπῆκε στὴν Ἱερουσαλὴμ, τῆς σοῦμπας μάλιστα πού τὸ βρῆκαν ζεσαμά-οωτο στὸ δρόμο καὶ γι' αὐτὸ καὶ μεις τώρα μπαίνομαί σε λοντόν τρικουῦσερα καὶ ζοδεύομε τοὺς παράδες μας καὶ δὲν ἔχομε τὴν ἄλλη μέρα νὰ φᾶμε.

Ο Χριστός τέλος ἀποθηήσκοντας εἶπε, ἄφες αὐτοὺς οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι, καὶ γι' αὐτὸ καὶ μεις τώρα δὲν ξέρομε τί νάνομε καὶ εἴμασσε σάν τῆς παλαβῆς τὰ μαλλιά ἀνακατωμένοι καὶ ὁ Θεὸς πλέον ἄς βάνη τὸ χέρι του νὰ μᾶς σώση, διότι ὁ Χριστὸς φαίνεται νὰ μᾶς βαρέθηκε ὑστερα ἀπὸ τόσα σταυρώματα πού τοῦ κάνομε μέσα στοὺς δρόμους, κάθε μέρα.

Ο Χριστός εἶπε ὁ σὺ μισεῖς ἐταίρῳ μὴ ποιήσεις, καὶ ἐμεῖς ἴσα ἴσα κάνομε στοὺς ἄλλους, ὅτι δὲν θέλομε νὰ μᾶς κάνουν οἱ ἄλλοι.

Σώθηκε, γιὰ τὸ Εὐαγγέλιο δὲν ἔχει σωσμο.

Στόν

προχθεσινὸ βασιλικὸ χορὸ ἦτανε λέει λίγες ντάμες. Ἐχουν λάθος, καὶ αὐταῖς πολλὰς ἦτανε, ἀφοῦ κοντεύουν νὰ μᾶς καταντήσουν τῆς γυναικὸς νὰ μὴν ἔχουν φουστάνι νὰ φορέσουν.

ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ

ΟΙ ΚΑΛΛΙΚΑΤΖΑΡΟΙ

Οἱ Καλλικατζάροι πού βγαίνουν σήμερα τὴν νύχτα, εἶναι ἀνθρώποι ἀμίλητοι.

Ἄνθρωποι με σῶμα καὶ χωρὶς σῶμα.

Πᾶς νὰ τοὺς πιάσης καὶ σοῦ φεύγουν.

Αὐτοὶ εἶναι σῶματα ζωντανὰ πού περιπλανῶνται διὰ βίου εἰς τὸν οὐράνιον αἰθέρα καὶ κατεβαίνουν τώρα ξεπαγιασμένοι νὰ ζεσταθοῦν.

Όπου λοιπὸν ζεστασὰ οἱ κῆριοι παρόντες.

Πρὸ πάντων ἀγαποῦν νὰ ἐνοχλοῦν τῆς γυναικὸς τῆς παντρεμένης καὶ παρουσιάζονται περὶ τὰ ξημερώματα ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ πάπλωμα, με εἶδος εὐσεβῶν πασάλων, τοῦ Καζάζη.

Όσοι δὲν ἔχουν κάνει κόλλημα στοὺς πεθαμένους των παρουσιάζονται καὶ τοὺς γυροῦν τὰ κόλλημά τους, οἱ περισσότεροι δὲ ἔχουν μαζευτῆ εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Τρικουῦπη σας καὶ τοῦ γυροῦν τὰ κόλλημα τοῦ ἔθνους σάν νὰ ἴναι βουλευταὶ ὑπουργοὶ.

Ἐπειδὴ ἡ θάλασσα τώρα τὸν χειμῶνα εἶναι ζεστὴ περπα

Όπως πᾶμε θὰ καταντήσουν καὶ οἱ βασιλικοὶ χοροὶ νὰ χορεύουν καὶ οἱ καθαλῆροι ἀνάμεταξύ τους τὸν καρσιλαμά, καὶ μεις τὸν ἀρκουδιάρικο, γιὰτὶ σὲ ἀρκουδὲς πάει νὰ μᾶς καταντήσῃ τὸ κουδέρνο μας.

Οἱ

Γάλλοι μηχανικοὶ πού μᾶς κουβάλησε ὁ Τρικουῦπης σας δὲν πέρνουν παρα μισὸ μελεοῦν τὸν χρόνο γιὰ νὰ μᾶς χαλάσουν καὶ δσοὺς δρόμους ἔχομα.

Πρέπει νὰ σημειώσῃτε ὅτι κοντὰ σ' αὐτοὺς ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι μηχανικοὶ μετακληθέντες ἐκ τῶν περάτων τοῦ κόσμου γιὰ νὰ διορθώσουν τὸ ρωμαικο.

Με τούτους σας λοιπὸν καὶ με τοὺς δικούς μας μηχανικοὺς πληρώνομε ἕνα μιλιοῦνι δραχμαῖς εἰς φράγκα μόνο στοὺς μηχανικοὺς χωρὶς νὰ ἔχομε δρόμους ἐνῶ με ἕνα μιλιοῦνι φτεῖά-ναμε χίλιους δρόμους.

Τὸ περίεργο δὲ εἶναι, ὅτι προχτὲς ἔγινε λόγος στὴ βουλὴ νὰ διορθωθῇ ὁ κυριώτερος δρόμος τοῦ Σταδίου πού στολιζεῖ τὴν πολιτεία, καὶ εἶπε ὁ Τρικουῦπης σας πὸς δὲν εἶναι περίστασις τώρα νὰ φτειαστοῦν δρόμοι τῆς πρωτεύουσῆς, γιὰτὶ χαλοῦν τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ διότι δὲν ἔχει τὸ ταμεῖον τῆς ἔδοποιείας παράδες ἀφοῦ ἔχτες γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι τῆς ἔδοποιείας δανείστηκε ἐννιά μιλιοῦνιά δραχμαῖς σοῦ λέει ὁ ἄλλος.

Δηλαδὴ δὲν ξέρομε ἂν Τρικουῦπης σας ἐπρόφθασε καὶ ἔγινε ὑπήκοος Γάλλος, γιὰτὶ ἂν πέση, δὲν θὰ τὸν σώσουν οὔτε οἱ ὁμογενεῖς τῆς Ἀγγλίας πού τὸν προιοδοτήσαν, σάν τὰ ἦτανε νύφη κακῶνα.

Ἐνοῆτε τώρα σεῖς τί θέλομε νὰ ποῦμε.

Τώρα

θὰ μᾶς ρωτήσετε καὶ ἕνα ἄλλο πρᾶγμα, πέφτει ἢ δὲν πέφτει ὁ Τρικουῦπης, ἐγὼ λοιπὸν σας λέγω πὸς εἶναι πεσμένος καὶ ἀπὸ τώρα, θὰ μᾶς ρωτήσετε καὶ πὸς; Ἄμ δὲν πρέπει πάλι καὶ νὰ σας προδῶμα ὅλα τὰ μυστήρια. Ἄλλ' ἀφοῦ μᾶς στενοχωρεῖτε σας λέμε καὶ μεις πὸς οἱ περισσότεροι βουλευταὶ τοῦ Τρικουῦπης σας πού δὲν θέλουν νὰ τὰ στρίψουν ἀντιμου-τσούνα δὲν θὰ ἐρθουν στὴν ἄλλη περίοδὸ καὶ τιοιτοτρό-πος θὰ τὰ τεζάρη ὁ Τρικουῦπης σάν τὸ βάρθακα στὴν ξηρά.

Τέλος πάντων εἶναι πεσμένος καὶ αὐτὸ τὸ ὁμολογοῦν καὶ οἱ ἴδιοι φίλοι του βουλευταὶ.

Βαρδᾶτε καὶ σας ριζάμα.

τεῦν ἀπάνω στὴ θάλασσα καὶ μπουδίζουν τὰ καρᾶβια νὰ μὴ φύγουν, καὶ γι' αὐτὸ δὲν φεύγουν ὅσα εἶναι ἀραγμένα πρὶν ἀγιάσουν τὰ νερά.

Στοὺς δρόμους περπατοῦν καὶ φοβερίζουν τὸν φιλήσυχο κόσμο με σῆμα κλητῆρων τοὺς δὲ νυχτοκλέφταις τοὺς ἀφίνουν ἐλευθέρως νὰ κλέφτουν τὰ κεντρικώτερα μαγαζὰ τοῦ Διδόλου καὶ Ἐρμοῦ μέρα μεσημέρη, γιὰ νὰ λένε οἱ κλητῆρες πὸς τὰ κλεψᾶν οἱ Καλλικατζάροι.

Αὐτοὶ ἔχουν τὸ ἴδιωμα καὶ μπαίνουν μέσα στὰ σώματα τῶν μοχθηρῶν ἀνθρώπων, καὶ γι' αὐτὸ ἔχουν μπῆ μέσα καὶ στὰ κορμιά τῶν βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτέψης πού καταδιόκουν τὸν Κοσσανάκο μας.

Μπαίνουν στῶν φτωχῶν τὴν τσέπη καὶ τοὺς κάνουν νὰ πέρνουν ψευτολαχεῖα ἀντὶς νὰ πᾶν ψωμί στὸ σπῆτι τους καὶ νὰ χαρτοπαιζοῦν τώρα ὡς καὶ πέρα ἀπὸ τοῦ ἁγίου Βασιλείου, καὶ ν' ἀφίνουν τὰ παιδιὰ τους καὶ γυναικῆς τους νὰ πινοῦν.

Οἱ Καλλικατζάροι ἔχουν τὸ ἴδιωμα νὰ τρουπάνουν ὅπου βρῶ-σασιν γυμνὸ μέρος καὶ γι' αὐτὸ χώνονται ἀπὸ κάτω στὰ μεσο-φόρια τῶν χρυσοβαδουρίνων καὶ τῆς γαργαλίζουν νὰ κάνουν χιλιῶδων δραχμῶν φορέματα γιὰ νὰ πηγαινῶν στοὺς βασιλι-κοὺς καὶ ἄλλους χοροὺς, καταφανίζοντας τοὺς ἀνδρας των.

Οἱ ἴδιοι κύριοι μουσαφίριδες, καὶ χωρὶς πασαπόρτι μάλιστα τρουπόνουν μέσα στὰ ἑσθήια τῶν χρυσογαδάρων νὰ κάνουν χοροὺς πού ζοδεύουν χιλιάδες δραχμαῖς σὲ ἐπιδείξεις πραιττές καὶ περιττὰ πρᾶγματα, ἐνῶ ἂν πᾶν ἕνας πτωχὸς καὶ τοὺς

Ο βασιλέας

μας ἔμαθα πὸς δὲν διαβάζει ἑλληνικὲς ἐφημερίδες, καλὰ κά-νει, γιὰτὶ μπουεὶ νὰ ἐπειρεάζεται καὶ νὰ γίνῃ κομματάρχη.

Ἐγὼ θαρρῶ πὸς ὁ βασιλέας ἐνοὺς τόπου πρέπει νὰ διαβάζῃ καὶ τὸ τελευταῖο ἐφημεριδᾶριο τῶν ἐπαρχιῶν γιὰ νὰ ξέρῃ τί γίνεταὶ στὸ κράτος του, ἀντὶς γιὰ νὰ διαβάζῃ ἐφημερίδες παρ-λεβοῦ φρανσὲ καὶ ἔγλης μᾶς γιὰ νὰ δῆ τί γίνεταὶ ὁ πόλεμος τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἀβυσσυνίας.

Τὸ εὐτύχημα εἶναι ὅτι οἱ διάδοχοι μας διαβάζουν ὄλους τοὺς ἐφημεριδογράφους, καὶ ἔτσι κακῶς θὰ μᾶς ἐφαρμόσουν, ὅταν ἀναλάβουν τὸν θρόνο, σάν ρωμνοὶ πού εἶναι καὶ αὐτοὶ, τοὺς νόμους τοὺς ρωμαικοὺς.

Τέλος πάντων ὁ λόγος εἶναι ὅτι δὲν πᾶμε καλὰ, μὰ ντιπ καλὰ.

Καὶ

νὰ σας τὸ πῶ ἀμέσως. Ὡς καθὼς εἶπαμε καὶ προλέγαμε, ὁ Τρικουῦπης εἶναι πεσμένος. Ποιὸς θὰ κάνει τῆς ἐκλογαῖς; Αὐ-τός; Τότε θὰ ἀληθέψῃ ἐκεῖνο πού εἶπε ὁ Δεληγιώργης ὁ μα-καρίτης ὅτι ὁ Τρικουῦπης θὰ αἰματοκυλήσῃ τὴν Ἑλλάδα μιὰ μέρα, μ' ὄλον ὅτι ἀπὸ τώρα μᾶς ἔχει αἰματοκυλισμένους με-τὰ τραχόσα μιλιοῦνία πού μᾶς φόρτωσε ὡς τώρα εἰς τὴν ράχη μας, ἀλλὰ στὰς ἐκλογὰς θὰ δῆτε τὰ νεα σωστὰ αἰμα-τοκυλίματα, ἂν σώσῃ καὶ τῆς κάνῃ αὐτὸς.

Όποιος

θέλει κρεμοτσάκισμα βέβαιον στερεώτατον κατὰ φάρδος κατὰ μήκος πλάτος καὶ λάσπη ὡς τὸ κεφάλι πρέπει νὰ πᾶν τῆς μέραις πού βρέχει νὰ ψουνίσῃ.

Αὐταῖς ἢ λάσπαις πάλι τῆς νέας ἀγορᾶς δὲν εἶναι λάσπαις, εἶναι προζύμι, ζυμᾶρι ἐλαστικὸ εἶναι νέον εἶδους λάσπαις, πού πατὰ τινὰς στὸ ἕνα μέρος καὶ βρίσκεται τ' ἀνάσκελα στὴν ἄ-λη πάντα κατακυλιώντας, ἐκεῖ μάλιστα μπροστὰ στὴ μπόρτα λὲς κ' ἔχουν στημένο δόκανο, εἶναι βουνοὶ λασπῶδες ἀπάνω στὸ ὅποιο πατώντας προσέχοντας καὶ θέλοντας μὴ θέλοντας πάντα θὰ γλιστρίσῃ.

Ἦ γιὰ τὸ θεὸ δὲν μᾶς σώνουν τὰ τόσα βᾶσανά μας μόνο μᾶς δημιουργήσατε κι' αὐτὴ τὴ νέα ἀγορὰ τῆ σκοτόστρα. Ὡς πού νὰ τὴν φτεῖασθεθαι θὰ παλῆωση καὶ θὰ πέση νὰ κρεμισθῇ.

γυρέψῃ ἕνα κομματὶ ψωμί ἀπὸ κείνα πού πετοῦν με τὰ κα-λάθια στὰ σκυλιὰ, τὸν διώχνουν με τῆς κλοτσαῖς.

Κι κύριοι Καλλικατζάροι ἔχουν καὶ ἕνα ἄλλο ἰδίωμα νὰ περπατοῦν στὰ στὰ κεραμυῖδια καὶ νὰ κάνουν τοὺς γάους πὸς μαλλόνουν, εἰς πρόπον ὥστε νὰ μὴ ἀφίνουν τοὺς ἀνθρώ-πους νὰ κοιμηθουν, καὶ νὰ χαλοῦν τὰ κεραμυῖδια γιὰ νὰ βρέχονται οἱ ἀνθρώποι μέσα στὰ σπίτια τους σάν νὰ ἴναι στοὺς δρόμους.

Αὐτοὶ μπαίνουν μέσα στὰ γουρούνια καὶ κάνουν τὰ δεκα-πενταχρονιάρικα γουρούνια νὰ μᾶς τὰ πωλοῦν ἀντὶς γιὰ γου-ρουνόπιπλα τοῦ γάλατος οἱ χασάπιδες, ὡς κι' αὐταῖς τῆς γκα-στραμένες γουροῦνες.

Οἱ Καλλικατζάροι φεύγουν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ πηγαι-νουν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ μεσορόρια τῶν μπυραδῶρισων καὶ κά-θονται καὶ χοροῖδεύουν τοὺς ἐκκλησιαζομένους, σὲ ὅσαις μπου-ραρίαις εἶναι κοντὰ καὶ ἀπέναντι τῶν ἐκκλησιῶν.

Οἱ κύριοι αὐτοὶ εἶναι πού μπῆκαν μέσα στὸ κεφάλι τοῦ Κοσσανάκου καὶ τὰ παραμέλησε ὅλα, ὡς καθὼς καὶ εἰ μερι-κῶν κλητῆρων πού πᾶν καὶ τὰ κόφτουν ἐν συνάγματι ἀπὸ κάτω ἀπὸ ἕνα ὑπόγειο ἐκεῖ κοντὰ στὴν Πύλη τῆς Ἀγορᾶς.

Ο. Καλλικατζάροι περπατοῦν στοὺς δρόμους σάν λιποδύ-τες τὴν νύχτα, —γιὰτὶ πάντα τὴν νύχτα βγαίνουν — καὶ ξε-γδύνουν τὸν κόσμο κάποτες δὲ γίνονται καὶ πορτοφῶλια.

Στοὺς δρόμους χαντάκόνουν τοὺς ἀνθρώπους γιὰ νὰ φορτόνω-ται τοῦ δημάρχου πὸς δὲν βάζει φανάρια.

Τί γίνεταὶ τέλος πάντων αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις τοῦ πλακωστρώ-ματός τῆς δὲν θὰ τελειώσῃ ποτέ, πού νὰ τελειώσουν ἡ μέ-ραις σας.

Εἰς

τὴν πλατεῖαν τοῦ ἁγίου Φίλιππα ὑπάρχει τὸ κατάστημα τῶν ἀδελφῶν Μουσταῖα, ὅπου πωλοῦνται ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἀποι-κιακῶν ὡς καθὼς καὶ κάθε ὅτι ἄλλο γυρέψῃ τινὰς. Ὅλα του εἶνε φρέσκα καὶ πουλᾶ με ἐκπεσμόν λιανικῶς καὶ χοντρι-πῶς, διαγωνισμὸς δὲν ἐπιτρέπεται. Ἐχουν κοντὰ στὴ φτεῖνία καὶ τὴν καλὴ ποιότητα τῶν πραγμάτων των καὶ καρροτσακία μέσα στὰ ὅποια βάζουν τὰ ψούνια καὶ τὰ στέλνουν ὅπου καὶ ἂν τοὺς πῆτε, ὅσοι δὲ πᾶν ἐκεῖ καὶ δὲν ψουνίζουν τοὺς βᾶ-ζουν μέσ' τὰ καρροτσακία καὶ τοὺς στέλνουν στὰ σπίτια τους. Τρέξετε ὅλοι στὴ φτεῖνία.

Εἰς

τὸν δρόμο τῆς Ἀθηνᾶς καὶ κοντὰ στὴ Δημαρχία ἀνοιξαν λα-δοπωλεῖο οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν ἐλαίων τοῦ δήμου Ἀθηνῶν, Ἄχαρνῶν καὶ πωλοῦν σὲ συγκαταβατικαῖς τιμαῖς σάν ἐνοι-κιασταὶ πού εἶνε. Ἐχουν καὶ λάδι πρώτης ποιότητος πού εἶνε νὰ τὸ τρῶῃ τινὰς καὶ νὰ γλύψῃ τὰ δάχτυλά του. Ἐκεῖ λοι-πὸν ὅλοι με τῆς μπουκαλαῖς στὸ χέρι.

Τοῦ

Μαρτιμιανάνη τὸ φωτογραφεῖον πού εἶναι στοῦ Καλαμιώτου τὰς βρῦσι δὲν σας τὸ εἶχα περιδιαγράψῃ προχθὲς καλὰ. Λαμ-πρὸς φωτογράφος πού σας ἀρπάζει τὰ μούτρα στὴ στιγμῆ. Τὴν ἐπιτυχία του λίγα φωτογραφεῖα μπουεὶ νὰ τὴν ἔχουν ἔφερε πολλὰ εἶδη φωτογραφιῶν καὶ μηχαναῖς πού ὡς γ' ἀνοι-γοκλείσετε τὰ μίτια σας σὰς ἔχουν φωτομουτρημένους ὠραιο-τέρους καὶ ἀπὸ ὅτι εἴσθε.

Κάνει καὶ ἐξωτερικὰς ἐργασίας στῆς ὁποῖαις εἶναι πλέον εἰδικὸς εἶναι δὲ καὶ συγκαταβατικῶς, λοιπὸν ὅσοι ἔχετε καὶ ὅσοι δὲν ἔχετε ἀνάγκη φωτομουτρημάτος μπουεῖτε νὰ πάτε ἐκεῖ, τοὺς δέχετε ὄλους. Τὰ μούτρα μου ἐκεῖ τάβγανα κ' ἐγὼ. Φαντασθῆτε πλέον.

Κόρυς

Θεοφιτῆ Τσαβέλλα πού εἶσαι στὴ Καλαμάτα ἐπαρραστράτη-

Ο Ντουζίνας εἶναι Καλλικατζάρος καὶ αὐτὸς πού δὲν ξέ-ρει τί λείει στὴ βουλὴ γιὰ νὰ τρῶῃ τὰς ὥρας τῆς καὶ νὰ μὴ γίνωνται συνεδριάσεις.

Όλοι οἱ Καλλικατζάροι κατέβηκαν καὶ χῶθηκαν μέσα στοὺς ἀντιπολιτευομένους βουλευτάς, καὶ δὲν ἐννοοῦν ν' ἀφῆ-σουν τὸν Τρικουῦπη σας νὰ πέση πρὶν ἀγιάσουν τὰ νερά, γιὰ νὰ τὸν παιδεύουν ἔτσι τώρα γιὰ κάμποσας ἡμέραις.

Ἐνας μπῆκε καὶ μέσα στοῦ Παλαμῆδου μας τοῦ βουλευτοῦ καὶ κοντεύει νὰ τὸν παλαβῶσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Οἱ Καλλικατζάροι κατεβαίνουν ἀπὸ τοὺς φουγάρους καὶ κάνουν τῆς δούλες νὰ ἀνακατεῦν τὰ νερά, ἢ δούλες καὶ νὰ ρίχνουν τὰ ψάρια στὸ ζυμὶ τῆς σούπας καὶ τὸ κρέας νὰ τὸ τηγανίζουν, ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας πού ἔχουν με τὰ ξαδερφᾶκια τους τοὺς στρατιώτας, πού εἶνε καὶ αὐτοὶ Καλλικατζάροι.

Οἱ Καλλικατζάροι, ὡς καθὼς εἶπαμε ἐνοχλοῦν πάρα πολὺ τῆς γυναικὸς καὶ τῆς κάνουν νὰ νηστεύουν γιὰ νὰ πιάνονται με τοὺς ἀνδρες τους πού δὲν νηστεύουν οὔτε τὴν ὡμὸν κρέας.

Ἐνας Καλλικατζάρος κᾶν δύο ἦρθαν καὶ στὸ δικὸ μου τὸ σπῆτι καὶ ἀσθένωσαν τοὺς τοίχους με ἀγνοιά μου.

Οἱ Καλλικατζάροι ἐβαναν προχτὲς καὶ τὸν κύρ Τρίμη νὰ πᾶν γ' ἀνασκαλῆψῃ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν σκάλα τῆς εἰκόνης γιὰ νὰ βρῇ κάμια φρέσκια καὶ ἐπίσσε γατοκόμματα.

Τέλος πάντων ὅλοι εἴμασσε Καλλικατζαρωμένοι καὶ ἄς προσέχῃ ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο νὰ μὴ Κἀλλικατζουρωθῇ, ὡς πού νὰ βαφτίσουν τὰ νερά.

σας λέει μαζί λέει με ένα φίλο μου και πᾶς να πάρης τὴν κάτω βόλτα. Παντρεμένος τώρα ἄνθρωπος σὺ συμβουλάς δὲν θέλεις ἀλλὰ νὰ οἱ φίλοι σου ποῦ θέλουν τὸ καλὸ σου και σὺ δίνουν τὴν συμβουλή τους με τὸ ζόρι, και θέλεις πιάστην θέλεις μή.

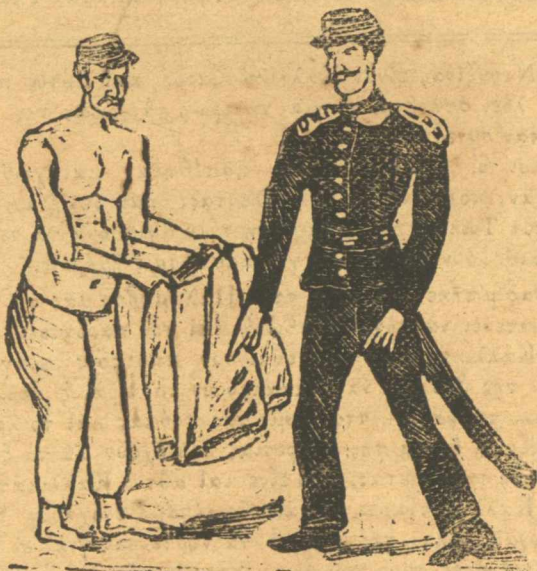
Βουλή. — Ξύπνη, ξύπνη και δὲν σε θέλω πλιό.

Ὁ

κατάδικος Γ. Καλαμωρινέας ἐδάνεισε εἰς τὸν Περ. Σακελλαρόπουλον ἕνα τάλλαρο και τώρα δὲν τοῦ τὸ δίνει. Μὰ νὰ μ' αὐτὰ και μ' αὐτὰ εἶναι ποῦ φουρκίζεται τινὰς και δὲν δανείζει οὔτε στὸν πατέρα του. Μὴ δανείζετε λοιπὸν κάνεις ὡς ποῦ νὰ πληρώσῃ τὸ τάλλαρο ὁ Σακελλαρόπουλος, και ἐπειδὴ δὲν θὰ πληρώσῃ τὸ τάλλαρο ὁ Σακελλαρόπουλος, ἔτσι θὰ ἐξασφαλιστοῦμε μὴ δανειζοντας.

ἡδὺρ

Δήμαρχε τῆς Ἀλαγωνίας κάνε μας τὴν χάρι νὰ μὴ μεροληπτᾶς και νὰ ἐφαρμώζης τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις ἐξ ἴσου εἰς ὅλα τὰ χωριὰ και ὄχι ν' ἀφίνης στὸ χωριὸ τῆς Σιτισόβης νὰ πωλοῦν τὸ κρέας ὅσο θέλουν ἢ τάχα τὸ κάνεις αὐτὸ, διότι τῶν ἄλλων χωριῶν οἱ χασάπιδες εἶναι ἐναντίοι σου; Αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ἐκδίκησης, κύρ δήμαρχε λέγεται μικροπρέπεια.

Λογαγὸς πρὸς στρατιώτη ἀπολυόμενον. — Οὐλα νὰ τὰ βγάνης ὡς και τὸ πουκάμισό σου, κερατά.

Ἐνας

κύριος μᾶς γράφει ὅτι καταντίσαμε ἀηδία σὰν τὴν Νέα Ἐφημερίδα ὑβρίζοντας κάθε μέρα τὸν Τρικούπη τάχα γιὰ τοὺς βαρεῖς φόρους, ἐνῶ οἱ φορολογούμενοι ποῦ τοὺς πληρώνουν δὲν μιλοῦν, και ὅτι μόνον κάτι παυσανίδες πηγαίνουν στὰς γελοίας διαδηλώσεις.

Μὲ τὸ παρτὸν, κύριε, τὰς διαδηλώσεις δὲν τὰς ἐκαμαν οἱ ποσαπέριδες τῆς Κυβέρνησης, ἀλλὰ ἴσα ἴσα οἱ φορολογούμενοι πολῖτες, γιατί βέβαια χίλοι και δυὸ χιλιάδες ἄνθρωποι δὲν μπορεῖ νὰ ἦναι χασομέριδες οὔτε ἀγορασμένοι σὰν τὰ κοροῖδα τῆς φανταρίας τοῦ Τρικούπη σας.

Ἄν σὺ και οἱ Τρικουπισταὶ φρονήτε πῶς ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Τρικούπη σας εἶναι ἅγια, σὰς λέμε και μεῖς πῶς τὰ βρίσκουμε στραβά. Κάθε ἕνας μπορεῖ νὰ ἔχη τῆς ιδέαις του ἀλλ' ὅταν ἡ ιδέαις του ἦναι στραβαῖς πρέπει οἱ ἄλλοι νὰ τοῦ ταῖς δείχνουν.

Δὲν λέμε ὅτι ὁ Τρικούπης σας εἶναι μπόγιας και θέλει νὰ μᾶς καρμανιολάρη ὅλους, διότι και αὐτὸς ρωμηνὸς εἶναι και θέλει τὸ καλὸ τοῦ ρωμαϊκοῦ, ἀλλὰ τὸ καλὸ τοῦ πῆγε γὰ μᾶς κάνη εἶναι ὅτι μᾶς εὔγανε τὰ μάτια. Ὅταν ὕστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ θὰ πέση, και θ' ἀρχίσουν νὰ βγαίνουν ὅλα τὰ φοβερά λάθη του στὰ φῶρα, ὅλαις ἡτρομεραῖς σπατάλης του, τότε ἔλα νὰ κουβεντιάσωμε.

Ὁ Μαχδῆς τοῦ ἔθνους.

Ὡς πρὸς τὸ ὅτι γράφοντες κατὰ τοῦ Τρικούπη σας θὰ καταντήση νὰ μὴ πουλιέται και ὁ Παλῆάνθρωπος σὰν τὴν Νέα Ἐφημερίδα, λαμβάνομε τὴν τιμὴ νὰ σοῦ ποῦμε, ὅτι αἱ πέντε χιλιαδούλες δὲν ἀπολείπουν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα και ἡ τρεῖς χιλιαδούλες τῆς Νέας Ἐφημερίδας, ποῦ κατὰ τὴν φαντασίαν σου δὲν τὴν διαβάζει κανεὶς ἐνῶ ἀπόδειξις εἶναι, ὅτι γιὰ νὰ ξέρης πῶς γράφει πάντοτε ἐναντίον τοῦ Τρικούπη σου, θὰ πῆ πῶς τὴν διαβάζεις τακτικώτατα. Ἡ ὦρα ἢ κακὴ τοῦ Τρικούπη σου και ἡ ἄλλαι σπουδαῖαι και μεγαλοκόμματατες ἐφημερίδες δὲν μᾶς λὲς τι πωλοῦν και πόσοι τῆς διαβάζουν; Ὅσα φύλλα πωλοῦν ἐκεῖνοι ὅλοι τὴν εβδομάδα τὰ πωλοῦμε μεῖς σὲ μιὰ μέρα.

Σιωπάτε και κοντεύομε νὰ σὰς φάμε, ἂν και σὰς ἔχομε μισοφαγωμένους, ἤγκυκε ἡ ὦρα και ἡ στιγμή ποῦ θὰ πέσετε σεῖς κάτω και θὰ ἐρθομε μεῖς ἀπάνω νὰ σὰς καθουρντίσωμε, ὅπως μᾶς ψοφήσατε σεῖς τώρα τόσα χρόνια, νισάφι πλιό. Πέσα πέρνεις;

Τὸ

Τὸ ὄργανο ποῦ εἶχε ὁ κύρ Ἀντώνης Πλατυπόδης στὴ λογαριαία ἔπεσε στὸν ἀριθμὸ 292 ποῦ τὸν εἶχε ὁ κ. Θόδωρος Σταματόπουλος, και τοῦθ' ἔπερ ἕνεκα νὰ μὴ φωνάζετε.